

Publicerad 2007-01-18 21:24 av sagogryn.

som att förstå sig själv och allt igen.

nutid är otid

som att leva någonstans

på ett sätt, men inte riktigt veta

nått alls.

saker glider bort och

ur ens kropp

sånt som var självklart,

som man

brann för, som brann för en.

Någonstans inuti en känner man en känsla av då

men bara en känsla

ingen sak, ingen konkret händelse utan

känsla. kanske en lukt.

när man återvänder kommer så mycket upp till hjärnan

man minns & fattar allt igen

en händelselös plats tvingar in en i dåtiden

\''inget att göra\'' gör så att man har massor att göra

med hjärnan, inte med kroppen.

det är skönt att rensa upp gå vidare

gå tillbaka

hamna i ens eget ursprungliga läge

och trivas där.

imorron ska jag plocka stenar och rostiga saker som havet bestämt sig för att slänga bort.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sagogryn. med Poeter.se id #6208 innehar upphovsrätten